

<i>Proserpina</i>			
Бражник очкастий — <i>Smerinthus ocellatus</i>	Верба плакуча	Лісонасадження	

Заходи збереження чисельності різних видів родини Бражники (Sphingidae):

- Зменшення використання отрутохімікатів на полях, городах і в садах.
- Збільшення території лук.
- Зменшення забруднення екологічних ніш в екосистемах існування бражників
- Вирубання лісів та лісових насаджень.

Література

1. Алексеев В.Н., Бабенко В.Г. Атлас бабочек. — М.:ООО «Издательство «РОСМЕН-ПРЕСС», 2003. — с. 38.
2. Атлас комах України/ В.І. Гусев, В.М. Єрмоленко та ін. — К.: Радянська школа, 1962. — 223 с.
3. Корнелио М.П. Школьный атлас — определитель бабочек. — М.: Просвещение, 1986. — 255 с.

КУЛЬТИВУВАННЯ ТВАРИННИХ КЛІТИН

Кривенко В.В., Корчан Н.О.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Основою сучасних наукових технологій являється культивування клітинних культур з метою збереження структури життєдіяльності та властивостей тканин в певних умовах, утримання клітин. Наприклад в генній інженерії — застосування моноклональних антитіл, отриманих методами гібридомної технології, біотехнології — отримання біологічно активних речовин, вакцин, діагностикумів, клітин-продуцентів; у медицині — замісна клітинна терапія.

Актуальність даної проблематики полягає в знаходженні оптимальних умов для культивування клітин тварин, рослин і людини поза організмом.

Спосіб вирощування, характер, середовище, методи управління і контролю в значній мірі залежать від типу вирощуваних клітин [1]. Тут можна розглянути один із основних напрямів досліджень, яким являється біотехнологія культивування клітин тварин.

Системи культивування тваринних клітин і тканин можуть бути моношаровими, коли клітини розвиваються на поверхні скла, пластика або поверхні спеціальних носіїв та суспензійними — клітини ростуть вільно (подібно до мікроорганізмів) в суспензії [3].

Нові методичні прийоми поглиблюють знання об'єктів і дозволяють більш ретельно контролювати їх поведінку, що і являється основою створюваних технологій.

Слід відмітити, що важливим фактором швидкого розвитку технічних прийомів роботи з клітинами, а також тканинами, є необхідне розуміння дослідниками біології використовуваних об'єктів на всіх рівнях — молекулярному, субклітинному, клітинному і тканинному [3].

Отже, можна сказати, що перспективи розвитку культивування клітин, можуть бути рівноцінною заміною в багатьох необхідних медико-клінічних дослідженнях. Потрібне подальше удосконалення технології культивування клітин і підвищення їх продуктивності [2]. Завдяки культивуванню клітин можливості дослідження і діагностики розширюються майже необмежено,, так

як існує можливість оцінки не тільки морфологічних і біохімічних змін, але і змін в поведінці клітин, їх реакції на різні агенти, в тому числі і на лікарські засоби. В найближчому майбутньому, область клітинної біотехнології культивування тваринних клітин реалізує свої можливості і стане найважливішим джерелом цінних продуктів.

Література

1. Сергеев В.А. Культуры клеток в ветеринарии и биотехнологии / В.А. Сергеев, Ю.А. Собко. — К.: Урожай, 1990. — 152 с.
2. Цыренов В.Ж. Основы биотехнологии: культивирование клеток человека и животных. / В.Ж. Цыренов //Учебно-методическое пособие. — Улан-Удэ: Изд-во ВСГТУ, 2005. — 48 с.
3. Муромцев Г.С. Основы сельскохозяйственной биотехнологии/ Г.С. Муромцев., Р.Г. Бутенко., Т.И.Тихоненко, М.И. Прокофьев. — М.: Агропромиздат, 1990. — 384 с.: ил.

БІОРІЗНОМАНІТТЯ ТВАРИННОГО СВІТУ: ВІДТВОРЕННЯ ТА ОХОРОНА

Левченко Я.І., Корчан Н.О.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

У повсякденному житті ми завжди звикли до таких термінів як «екологія», «навколишнє середовище», «навколишнє природне середовище», «довкілля» і знаємо, що так чи інакше вони пов'язані із охороною природи, її національних багатств та самої людини, як невід'ємної частини природи. Останнім часом з'явився новий термін — «біологічне різноманіття» або «біорізноманіття», який набуває все більшого поширення у нашому повсякденному житті [1].

У Статті 2 Конвенції про біологічне різноманіття термін біорізноманіття визначається як розмаїття живих організмів з усіх джерел, зокрема наземних, водних екосистем та екологічних комплексів, складовими яких вони є. Це поняття охоплюється в межах виду, між видами і екосистемами [3].

Біорізноманіття має велику екологічну, генетичну, соціальну, наукову, культурну, рекреаційну і естетичну цінність. Воно необхідне для еволюції і збереження екосистем і біосфери в цілому.

М. Ф. Реймерс (1990) поділив біорізноманіття на такі рівні:

- генетичне (різноманіття у середині одного виду);
- видове (різноманіття у середині одного регіону);
- екосистемне (різноманіття місць існування, біотичних угруповань у біосфері) [4].

Усі три рівні біологічного різноманіття становлять єдину систему [2].

За оцінками біологів, існує від 5 до 30 млн. видів, а за найбільш зваженими оцінками — близько 10 млн. Систематики дали назви лише 1,4 млн. видам. Найбільше видове різноманіття спостерігається серед мікроорганізмів, комах та дрібних мешканців океану. Україна має багату біоту, яка нараховує понад 45 тисяч видів тварин [2].

Чи замислювались ми сьогодні над тим фактом, що проблема збереження живої природи пов'язана з проблемою біорізноманіття? Саме Червона книга України є основним державним документом, в якому містяться узагальнені відомості про сучасний стан видів тварин, що перебувають під загрозою зникнення, та заходи їх збереження [5]. А також Конвенція про біорізноманіття, яка розглядається світовим співтовариством як найважливіший правовий засіб вирішення однієї з глобальних екологічних проблем. Основними цілями